

писка отъ Копривщица съ дата 17 ноемврия 1875. г. въ в. „Вѣкъ“ отъ 6 декемврия 1875. г. № 49, която дописка захваща така: „Здравиятъ не хваща вѣра на болния, освѣнъ когато му дойде до главата“. Слѣдъ дописката той пише до редактора на тоя вѣстникъ слѣдното не-обнародвано и до днесъ писъмце:

Г. Балабановъ!

„Както съ нетърпѣние сте очаквали руската нота, съобщена чрѣзъ телеграфа, тъй сжщо отъ 2 мѣсеци насамъ се очаква отъ народа вѣстникътъ Ви. Постоян-
„ствувайте! Мжглата ще се прѣмахне и всякой ще раз-
„бере, кой какво мисли и желае. Най-честитъ ще се броя,
„ако благоволите да ме турнете въ най-послѣдній раз-
„рядъ на пріятелитъ Ви, съ което ще Ви бжда вѣчно
„признателенъ.

„Единъ отъ сродниците на голѣмата Гешева фамилия:

„Б. Каблешковъ

„ex-chef de Station à Bellova“.

Както дописката, въ която се подписва *Богданъ* (=Тодоръ) *Л. Каблешковъ*, така и това съвсѣмъ частно слѣдъ нея писъмце сж се съхранили, като за чудо, въ оригиналъ и до день днешенъ у автора на тия бѣлѣжки, при излагането на които нему се чини като че да вижда и сега още прѣдъ себе си оня младъ, пѣргавъ, живъ, рѣшителенъ, съ мила и изразителна физиономия момѣкъ, душа блага и благородна, цѣла цѣлниничка прѣдана на мисълта за извоюване народна свобода. Уви! Той не биде честитъ да я види, но съ проникателнитъ очи на надеждата и на вѣрата въ нея той я поздрави отъ далечъ съ мълчеливъ възторгъ и принесе на тая свобода жертва неоткупна самъ себе си, прѣдпочелъ, както се знае, самъ юнашки да тури край на живота си въ турския затворъ,